

omtviſtede 3die Stykke af Vædringsforſlaget under Nr. 1 om Forpligtelſen til at lade de deri omtalte Individer underſøge. Jeg ſkal herom gjøre den ſamme Bemærkning, ſom den høitærede Juſtizminiſter, at det ærede 6te Kongevalgte Medlems (Fiſcher) Underædringsforſlag ikke ſynes at være fyldeſtigjørende, navnlig fordi det uagte Barns Moder ifølge dette Forſlag vil være underkaſtet Underſøgelse, og fordi Barnet kan være fuldkommen ſundt og raſt lang Tid efter Fødselen, ſaa at Sygdommen førſt kan viſe ſig hos Barnet efter en længere Tids Forløb ſom Følge af den Sygdom, hvoraf Moderen har lidt. Hvis man ikke vil underkaſte Moderen Underſøgelse, har den omtalte Foranſtaltning derfor ikke Meget at betyde. Jeg lægger i Ørigt ikke ſtor Vægt paa, om dette Stykke i Vædringsforſlaget bliver ſtaende. Jeg anſer det for fuldkommen uforſvarligt, om nogen Fattigkommiſſion vilde drifte ſig til at ſætte noget Barn, ſom en ugift Moder giver det til Forſørgelse, ud i Pleie hos Fremmede, med mindre ſaa vel Moderen ſom Barnet være underſøgte, og jeg vil antage, at en Fattigkommiſſion, der viſte en ſaadan Grad af Uforſigtighed og derved paaførte en fremmed Familie ſmitſom Sygdom, vilde kunne tiltales, og ſtraffes efter § 204 i Straffeloven for ved Uforſigtighed at have paaført Andre Legemsbeſtandigheder. Naar jeg har deltaget i at ſtille dette Forſlag, er det derfor nærmefſt for at henlede Fattigkommiſſionernes Opmærksomhed paa en Pligt, ſom Fattigkommiſſionerne hidtil meget have forſømt, hvoraf de ſtørſte Ulykker ere opſtaaede. Jeg kunde nævne fra den ſeneſte Tid Exempler fra 3 Familier paa Landet, hvor Mand, Kone og ſamtlige Børn ere blevne ſmittede ved Pleiebørn, og det er dog for galt. Individets Frihed maa her ſom andre Steder være indſtrænket af, hvad Samfundordenen og andre Indvinders Vel kræver. Det fordrer desuden, for at denne Beſtemmelse om Moderens og Barnets Underſøgelse, ſkal kunne komme til Anvendelse, ikke blot, at Barnet er født udenfor Ekteſkab men at hun ſkal være under Fattigvæſenets Forſørgelse, og naar alſaa begge diſe Betingelſer ere tilſtede, ſynes ingen Indvending om Beſtemmelsen at kunne gjøres med Føie. Fattigvæſenet bærer jo Anſvaret for Barnets Udsættelse i Pleie, og det vilde, ſom det ſynes mig, være aldeles uforſvarligt, om en Fattigkommiſſion undlod at foretage, hvad en ſamvittighedsfuld Forſigtighed kræver, og derved mulig kunde paaføre andre Familier og uſtylbige Perſoner Sygdom. Det vil ſom ſagt falde af ſig ſelv, enten denne Beſtemmelse ſtaar der eller ikke, og jeg lægger ſaaledes ikke nogen særdeles Vægt paa den.

Jeg ſkal dernæſt gaa over til Forſlaget under Nr. 7, ſom jeg har været med til at ſtille, og med Henſyn til hvilket den ærede Juſtizminiſter finder, at jeg er for human. Det glæder mig nu at modtage denne Roſ af den ærede Juſtiz-

miniſter med Henſyn til diſe Kvinders Behandling efter det Foredrag, vi tidligere hørte, efter hvilket jeg jo i Modſætning til den høitærede Miniſter maatte ſtaa ſom meget haard i min Betragtning af diſe Forhold. Sagen er den, at jeg regner diſe Fruentimmer, ſom komme ind under denne Lovs Beſtemmelſer, for meget ofte at være ſaadan, der have ſyndet af Letſindighed og en vis Læilesløſhed uden derfor egentlig at være depraverede. Men derimod er det viſt, at ſættes et ſaadant Fruentimmer ind i et offentligt Hus, er hun redningsløſt fortabt. Hun kommer i Forhold, under hvilke hun i Ordets egentlige Betydning bliver fuldſtændig Slave; hun kan ikke ſelv beſtemme, hvem hun vil modtage, hendes frie Valgret paa dette Gebet ophører, og hun er i den Grad i Hænderne paa et andet Menneſte, neppe af den bedſte Slags, og underkaſtet dettes Lugt og Raadighed, at det forekommer mig, at det i vort Samfund næſten er forſærdeligt, at ſaadant kan tilſtedes, og Spørgsmaalet er om det er nødvendigt. Jeg vil give den høitærede Juſtizminiſter Ret i, at under de nu beſtaaende Forhold og de Straffebestemmelſer, der nu kunne anvendes ved Brud paa Politiets Reglement herom kunde det være nødvendigt at have et ſaadant Straffemiddel mod de iſoleret Boende, men efter den væſentlige Forandring, der vil ſke efter Lovforſlaget, at man kan ſtraffe diſe iſoleret boende Fruentimmer, ſom ere under Politiets Kontrol, naar de overſkride Ordensreglerne, med Laangsarbejde, har man derved et Straffemiddel, ſom dels vil være mindre ødelæggende og dels vil viſe ſig fuldkommen tilſtrækkeligt virkſomt. Jeg har den Tro, at Politiet meget vel vil kunne lade ſig nøie med dette Straffemiddel, uden at gaa til den Straf, ſom nu bruges ved Uorden, begaaede af iſolerede Piger, nemlig at man indſætter dem i et maison de tolerance. Endelig maa jeg tilføie, at man, ſaa meget ſom muligt, bør ſørge for at have et meget begrænſet Antal offentlige Huſe og derimod ſaa vidt muligt indrydde, at diſe Fruentimmer bor hver for ſig, af den Grund, at Sygdommen fremtræder i langt ſtærkere Forhold, hvad der ligger i Sagens Natur, hos de Fruentimmer, der bo i offentlige Huſe, end hos dem, der bo iſoleret, og endelig, fordi de iſolerede Piger ere den ſtørſte Hindring imod den hemmelige Proſtitution, idet det er dem, fra hvem Oplyſningerne i de allerſteſte Tilfælde komme om de Perſoner, der hengive ſig til den hemmelige Proſtitution. Der er Ingen, ſom i den Grad tjener Politiet med Oplyſninger, ſom diſe iſoleret boende indſkrevne Piger, og at der behøves ganſke andre Midler end dem, vi hidtil have kjendt, til at faae fat paa dem, der hengive ſig til den hemmelige Proſtitution, derom vidner for Exempel den Omſtændighed, at der, ſom der ſtaar i Dr. Engelſteds Bog om denne Materie, af 2000 Fruentimmer, ſom i den Grad have været miſtænkte af Politiet, at de ere blevne underkaſtede